

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 amint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

„M megbünhődte már e nép“

A gotterhalte ügy országgyűlési tárgya-
 lása felszínre hozta a pécsi katolikus püs-
 pöknek azt az intézkedését, melylyel eltil-
 totta a magyar nemzeti himnusz a tem-
 plomokban való éneklését. Az azóta lefolyt
 rövid idő alatt sokan hozzá szólottak ehhez
 a kérdéshez közéletünk kiváló egyéniségei.
 Jónak látta maga a pécsi püspök is egy rö-
 vid hírlapi nyilatkozatban is teljes nyilvá-
 nosságra hozni álláspontját s a katolikus
 dogmák szempontjából kifogásolja a „meg-
 bünhődte már e nép a multat s jövődöt“
 költői szárnyalású képletes kifejezést.

Igazat adunk Eötvös Károlynak, midőn
 az „Egyetértés“-be írott tárczájában kijelen-
 ti, hogy hitelvek fölött vitába nem kevered-
 dik, de egyszersmind kijelenti, hogy senki-
 nek sem hiszi el, hogy volna Magyarorszá-
 gon egyház, melynek hitelveit megsértené
 Kölcsey himnusának isten színe előtt való
 áhítatos éneklése.

Mi pedig tovább megyünk s nem hisz-
 zük el a pécsi püspöknek sem, hogy jel-
 zett rendeletének kiadására a katolikus
 dogmák kényszerítették volna. Furcsa dolog,
 hogy ötven év óta énekelhették ennek az
 országnak minden templomában azt a fo-

hászt, amelyet a hazafiúi érzés a nemzet
 himnusává avatott s csak most jut eszébe
 egy túlbuzgó főpápnak, hogy abban dogma-
 tikus hibákat fedezzen fel s bizony igazat
 kell adnunk Ugron Gábornak, aki keserü-
 séggel szívében, néma haraggal vesz tudomást
 egy magyar katolikus püspöknek ilyen
 intézkedéséről.

Különösen hangzik a pécsi püspök azon
 érvelése, hogy az egyház dogmaival ellen-
 kezik az, hogy a jövődöt megbünhődhesse
 a nép. Nem akarunk mélyebben belebocsát-
 kozni ennek a tételnek fejtegetésébe, már
 azért sem, mert nálunk sokkal hivatottabb
 egyének, a katolikus hittudomány kiváló
 tudósai és tekintélyei elvetendőnek tartják a
 püspök érveléseit és egyáltalán nem találnak
 a himnusnak a pécsi püspök által incriminált
 soraiban semmit, ami az egyház dog-
 matikus elveivel ellenkeznék. Hisz', tudjuk,
 hogy a római katolikus egyház tanai sze-
 rint a szenteknek és boldoggá avatottaknak
 vannak fölösleges jó cselekedeteik, maga
 Jézus Krisztus is önfeláldozásával megmenté
 az emberiséget a kárhozattól, nemcsak a
 multa, de a jövőre nézve is. A szentek és
 boldogok fölös jócselekedetei pedig az egy-
 ház tanai szerint kihatnak a jövő emberiség
 büneinek enyhítésére és megbocsátására is.

Hát ha így van a dolog, mégis csak igaza
 van a költőnek még az egyház dogmái te-
 kintetében is. Szent István, Szent Imre, Szent
 László és a többi magyar szentek és bol-
 dogok érdemei, szenvedései mért ne lehet-
 nének kihatással a magyar nép büneinek
 nemcsak a jelenben, de még a jövőben leen-
 dő enyhítésére és az égben való megbocsátá-
 sára nézve is?

Nem is az egyház dogmái indították a
 pécsi püspököt arra, hogy a himnusz ki-
 tiltsa a templomokból, hanem az a bisan-
 tismus, ami sajnos oly gyakori jelenség azok-
 ban a bizonyos magas aulikus körökben,
 amelyek nem szünek meg az uralkodóház-
 hoz való hűséget minden olyan kérdésnél
 fitogtatni, amelynél a nemzeti eszme rová-
 sára lehet csak azt tenni. Szinte készakarva
 keresik ezek a körök, hogy mi módon tehet-
 nének oly szolgálatot a hatalomnak, amely
 a nemzet előtt ellenszenves.

Aki az eseményeket mélyebben vizs-
 gálja s a dolgok logikai összefüggését keresi,
 könnyen rájöhethet a pécsi püspök rendeleté-
 nek indító okaira. Nem a dogma, hanem a
 politika okozta ezt a rendeletet, vagyis in-
 kább diplomatikus fogás akar ez lenni s
 könnyen észrevehető, hogy a vallás dogmaí-
 ba takaródzó püspök Bécs-felé sandított,

TÁRCZA.**Mélán, busan.**

Mélán, busan kondul, csendül
 A templom harangja,
 Olyan bágyadt, olyan fáradt,
 El-el haló hangja . . .
 Kis szobámba a mécesnek
 Halványodik fénye,
 Utóljára lobban egyet,
 És kialszik végre.

Mélán, busan pendül, csendül
 Kis lantomnak húrja,
 Dala elhal . . . nincs ereje,
 Hogy elkezdje újra . . .
 Szerelemre ránehezült

Az elmulás ködje,
 Lángja kitör, még utolszor,
 S eltűnik — örökre . . .

Faragó Albert.

Tengerész katona.

Kádár Rezső tengerész katona följegyzései nyomán.

Irtá: NEMO.

Az „Abony“ eredeti tárczája.

(Folytatás.)

Nemsokára alkalmunk volt egy tengeri vi-
 hart is átélnünk.

A tengerészek réme, az úgynevezett „Bora“
 lepelt meg bennünket a nyílt vizen.

Bizony csak ilyenkor tudja meg az ember,
 hogy milyen kicsike kis pont hajóstól, ágyústól és
 mannlicherestől együtt a tengeren, viharban.

Hajónk minduntalan tele szaladt vízzel, a

fölöttünk elcsapódó hullámoktól, a minek kitakari-
 tása óriás erő feszítésekbe került.

A hajón este 6 órakor van a vacsora idő;
 most is eljött a 6 óra, a kürt szó vacsorára hiva-
 ta azokat, akiknek súlyos szolgálatuk nem volt, de
 bizony csak a viharedzett vén tengerészek rea-
 gáltak a hívó szóra, a fiatalabbak ott maradtunk
 segíteni dolgozó társainknak, még birtuk. 8 óra-
 kor sorakozást fújtak, de nagyon kevesen jelent-
 keztek, egyre másra döntünk ki a tengeri beteg-
 ségben s feküdtünk szanaszét a hajón, mint vala-
 mi halottak, még másnap reggel is, sőt még a
 dél is elérkezett s még mindég nem tudtunk sem
 enni, sem inni.

Aztán elkezdünk káromkodni kivált midőn
 az este is kezdett leszállni s a vihar még sem
 szűnt meg.

Aztán pedig fohászokodásra fogtuk a dolgot
 s a jó Isten mintha csak ezt várta volna, a vihar
 szépen kezdett elülni s vacsorára már az egész
 hajó személyzete elővánszorgott s mohón látott
 az evéshez, iváshoz, úgy hogy este 8 órakor a

Ország J.
ABONY
 Pintér-ház.

Uri és női
divatárú
kereskedés.

Dús raktár mindennemű rövid és szövött árúban, kézimun-
 kákban és anyagokban.

Czipők, kalapok, ingek, gallérok, nyakkendők, zsebkendők

➡ bámulatos olcsó árban. ➡

midőn ezt a nevezetes rendeletét kiadta. Mert hisz hasznos dolog volt a múltban is és az lesz a jövőben is, de különösen a jelenben, szolgálatot tenni annak a titkos hatalomnak, mely az osztrák császárvárosból intézi Magyarország sorsát. A magyar hazafiság nem jár haszonnal, sőt inkább áldozatokat kíván, amellet ki merné a hatalmas pécsi püspök hazafiságát kétségbe vonni?

Az egyház fejedelem mindenestre csakis mint jó pásztor védi nyáját, nehogy az tudatlanságában az egyedül üdvözítő anyaszentegyház tanaival ellentétbe jusson s így jámbor cselekedetével talán sikerül majd elérnie neki azt, hogy a nemzeti himnus kérdésében pártokra szakad a magyar nemzet s a hitbuzgó katolikus nem fogja énekelni Kölcsey himnusát, mert hogy lehetne rátukmálni valakire egy olyan himnus éneklését, amely hitének elveivel ellenkezik? Mivel pedig a mi nemzeti himnusunk a vallás dogmáival ellenkező, énekeltesük hát a honvéd hadapródokkal s a többi katonákkal a „gotterhaltét,” mert ez ellenkezik ugyan a magyar nemzeti érzéssel, de megegyez az egyház tanaival, már pedig Zichy Nándor is azt vallja, hogy az első az egyház, aztán a haza.

Bizony szomorú dolog az, hogy egy püspök keresve keres ellentéteket a hazafias érzés megnyilatkozása és a vallás tanai között. Emlékeztet Pázmány Péter korára, amidőn az volt a jelszó, hogy inkább rókák és farkasok tanyája legyen Magyarország, mintsem eretnek tanok fertőztessék meg.

Persze a mai időben már finomabban nyilatkozik meg a Bécsnek való szolgáltni akarás. Elég most már ellentétet támasztani a hazafias és vallásos érzések között s a vizsály így sem marad el s ürügy van arra, hogy az ugynevezett „óvatos politikusok” ne fogadják el Rátkay törvény javaslatát, melylyel Kölcsey himnusát az egységes magyar nemzet nemzeti himnusává a törvény erejével óhajtja megtenni.

Majd előállanak egyesek, akik bizonyí-

sorakozásnál már jól benyakalva hallgattuk a parancsnok szilkozdását, amiért előtte való este nem sorakoztunk; hogy nem lehetett, azzal biz ő nem törődött, vagy talán gondolta, hogy ez már ugy sem fordul elő többet.

Más nap reggeli után volt egy órai szabad időnk, ezt jól fel akartam használni, a kormányos altisztól, egy liter borért szereztem egy térképet, hogy majd arról kisütöm hogy hol is járunk most.

A térképpel, egy messzelátóval, czeruzával, tiszta papírral kiültem a hajó orrába, hogy ott majd papírra teszem tapasztalataimat. Egyszerre csak elkezdett a hajó orra hirtelen lefelé süllyedni, aztán pedig hirtelen fölragadni s mire valamiképp magamat összeszedni tudtam volna, egy hullám hanyatt vágott és én elterültem, mint egy végelgyengülés felé hajló fiakkerecske, eszméletlenül.

Mire fölészeltem, mintegy óra múltán, rögtön bevezényeltek egy órai tisztogatásra, aztán pedig 11^{1/2} óráig tartott a gyakorlat. 12 órakor ebéd, 2 óráig pihenés, 5 óráig délután ismét gyakorlat. Így ment ez egyformán, mindennap, unalmasan.

Nehezen vártuk az első vasárnapot. Amint ez felvirradt, a kürtös Isten tiszteletre fújt gyülekezőt. Volt a hajón egy oltár is, mely előtt ott állott a lelkész, papi ornátusban. Az oltár előtt sorakoztak előre a tisztek, altisztek, azután távolabb mi, a legénység.

tani fogják, hogy Kölcsey himnusa nem is szép, nem is jó stb. s dacára, hogy ők kifogástalan hazafiak, nekik nem kell. Irjanak egy ujat, egy szebbet, egy jobbat, amig ilyen készül, addig várjunk s ez alatt pedig azt kell érteni, hogy majd csak lekerül a napi rendről ez a kritikus kérdés s ők továbbra is megtarthatják a kétségbevonhatlan hazafiság nymbusát.

Hát mi nem értünk egyet a dolognak ebben a részében sem Eötvös Károlylyal, sem mással, aki ujat akar. Ötven éven keresztül ezzel a fohászszal fejezték ki apáink az elnyomatás szomorú éveiben hazafiui bánatukat, a hazához, nemzethez, fajunkhoz való ragaszkodásukat, ezt tanultuk meg mi is nemzeti imánknak tekinteni, minden sora bele van vésődve szivünkbe, lelkünkbe, ennek a dallamára tudunk lelkesülni, ezt tanítjuk meg fiainknak is. A nemzeti himnuszokat nem lehet csereberélni, mint a kintorna kottáit, hogy új, divatos kuplékat teszünk a régi, avultak helyébe. Vagy mit gondol Eötvös Károly a francia nemzet elfogadna-e egy szebb nemzeti indulót, csak azért mert az szebb? Eldobná-e a marsaillest, amelyhez annyi hagyomány, a jó és balsors annyi emléke fűződik? Bizonyára kinevetnék azt a francziát, aki ilyen indítványnyal merne előállani.

Amint a katolikus és református egyház ragaszkodik régi egyházi énekeihez, zsol-táraihoz és dicséreteihez, melyeket évszázadok öröm és fájdalom könnyei szenteltek meg, úgy ragaszkodik a magyar nemzet is nemzeti himnusához, amelyhez már a mult hagyományai, lelkesítő érzései is csatolják.

Megvagyunk győződve, hogy sem a pécsi püspök, sem más nem bír annyi hatalommal, hogy minket nemzeti fohászunktól megfosszon és vizsályt birjon támasztani a felekezetek között ép a himnus ügyében, amelyet eddig egyformán lelkesedve s a hazafi sziv igaz hevülésével énekelt minden magyar, lett légyen bármelyik egyház tagja.

Nem kételkedünk abban, hogy minden

Az isten tisztelet alatt is parancsszóra ment minden; a sapka levétel, a letérdelés és imádkozás stb. Megvallom, hogy azelőtt nem épen voltam valami nagyon vallásos ember, imádkozni se nagyon szerettem, meg tudtam; de ott a hajón, dacára az én vallásomtói homlok egyenest elütő szertartásnak, bizony olyan buzgón, oly teljes lélek oda-adással imádkoztam és imádkoztunk mindannyian, a lelkészszel — r. kath., református, zsidó — stb., a német, az olasz, a vadrác, az oláh, magyar stb. a Jézus nevével, az osztrák, magyar hazákért és fegyverek dicsőségéért, hogy eszünkbe sem jutott, miszerint másképen is szokás a jó Istenhez fohászolni s hogy más dicsőség is van a világon, nem csak osztrákos-magyar dicsőség. Az Isten tisztelet 11 óráig tartott. Nagy reményekkel voltunk eltelve a vasárnapi ebéd iránt s nehezen vártuk a kürt szavát.

Nagy csalódás is ért bennünket, mert ép olyan ebédünk volt, mint hétköznap.

Útunk aztán egyhangú volt míg csak a Gibraltárba be nem hajóztunk. Gibraltár az angoloké, egy roppant erődíveny, megrakva ágyúkkal úgy, hogy egyebet nem lát az ember, no meg azokat a gyönyörű angol kerteket, melyekhez hasonlókat nem láttam még sehol.

Egy szabad napon összebarrangoltam a várost s be tértem egy vendéglőbe, hogy majd sze-

hazafias érzésű, józan gondolkozású katolikus magáévá teszi Ugron Gábor e tárgyban elfoglalt álláspontját: „A himnust eddig templomaink roppant sokaságában énekeltek, ezután minden templomban kell azt zengeni a magyarnak. Ahol nem éneklük, követeljük hitsorsosaim annak éneklését, vagy énekeljük el ők maguk, mert a magyar katolikusság a legrégebb magyar hazafiság.”

Opponens.

Emlék beszéd

Márton Ferencz (Abonyi Lajos) sirja fötölt tartotta az aesthetikai társaság megbízásából Dudás József polg. isk. igazgató, 1903 április 28-án.

Rólad emlékezve kellene szólanom virágos sírban pihenő drága halott! Ez volna szomorú kötelességem és én e kötelességet úgy szeretném megszegni; úgy ösztönöz valami másra a mit szivemben igazán érzek: hogy szótlanul ráborulhassak virágos sírodra s e szivedből nőtt illatos virágok susogják el szavak helyett mindam az érzelmeket neked, melyeket szivemnek dobogásából megéreznek; telesírni e virághelyeket — égő könnyeimnel s könnyeimben megfürösztött virágban külden le hozzád szeretetemet.

Óh! én tudom, hogy a te nagy szived megértené e néma hódolatot, megértené a kegyeletet, hogy erőltlen szavam helyett így szeretnék áldozni a szeretet ez oltáránál — sírhalmodnál, mert oltár a te sírhalmod! nemcsak a szeretetnek, de a magyar nyelv zengzetességének is oltára. Oltára különösen e helynek: Abonyának, melynek levegőjében, szivünk, lelkünk minduntalan te feléd fordul, melynek levegőjével az irántad való szeretetet is magunkba szívjuk.

Avagy lehetséges volna-e ez másként? mikor a beszívott levegő minden atomjából csak azt érezzük: hogy e várost te tetted ismertté, szerezteél nevének dicsőséget — nevedben. Azt érezzük, hogy e várost tetted irigyeltté „Itt a szép Alföldön”, az egész magyar hazában, hogy fejedelmi székhellyé lett: egy író fejedelem székhelyévé.

Fejedelem voltál, de fejedelemséged nem szorított pusztán e határra!

Itt éltél, de katonáid — kiket szellemed zászlóid alá vonzott — az egész hazában, sőt az egész világon is mindenütt voltak.

Fejedelem voltál: nem a világi, hanem a szellemi hatalomnak, nem a zsarnokságnak, hanem a szeretetnek! És ebben különböztél te minden más fejedelmektől: amazok arcképei a szobák falait szokták díszíteni, a te arcképed szivünkbe volt és szivünkbe van lerajzolva, megörökítve.

Itt kezdetted s folytattad a kezdett álmot fényesen; itt született az eszme s száz szentséges eszme az istenek hangolta hurokon! S innen röppentek szét birodalmad legtávolabbi zugába is, lelkesedést, örömet keltvén katonáid, — hiveid hű szivében,

rényen falatozok valamit. Beszélni nem tudtam senkivel, mert angolul nem tudtam, kézmozdulatokkal adtam tehát tudtára a pinczérnek, hogy enni akarok. No hoztak is annyit, hogy elég lett volna öt embernek; volt ott hús, sajt, vaj, sonka, tojás, sörbor, még szivarok is.

Hm! gondoltam magamban, hogy fizetem én ezt meg? Mindegy majd ha jó lakom, majd gondolkozunk rajta. Éttem, ittam s végül rá gyújtottam egy pompás angol szivarra is s aztán oda inttem a vendéglőst, elibe tettem egy osztrák magyar ötös bankót, hogy fogja ki, a mi jár. Ő pedig fogta a pénzt s adta vissza, a fejével integetve, hogy: nem, nem! Én azon hiszemben, hogy ingyen, barátságból vendéglélt meg, nyomkodtam vissza a bankót; de bizony vissza adta ő s nagynehezen értettem meg, hogy neki nem kell osztrák pénz, hanem angol s ha nincs, menjek a bankba s váltsam be, addig azonban hagyjam ott az óramat. Egy angol tüzér katonát csiptem föl az úton, az elvezetett a bankba, ott beváltottam az összes pénzemet 15 frtot, kaptam érte 30 sillinget, az angol katonával aztán vissza mentünk a vendéglőbe, ott nagy angol-magyar barátságba kötöttünk, életre, halálra; mulattunk, énekelünk, én magyarul, ő angolul, a mi igen mulatságos lehetett, de nem valami szép

(Folyt. köv.)

Én magam is, ki a messze, kies Dunántúl egy picziny városában már oly korán zászoló alá sorokoztam, óh! hányszor tekintetem vágyólag a „Piócás“ partja felé! S habár engem, egyszerű hivedet nem is ismerhettél, óh! hányszor tölték gyönyörű pillanatok egymással! Ifjú szívemnek gyorsan hevülő lelkesedését hányszor hoztad izzásba s hányszor tettél dicsőség részesévé — azal, hogy a mienk vagy! Óh! hányszor oszlattad el lelke sötét boruját a gyújtott sugárral, hogy a szellemi birodalomban is azok vagyunk, a minék lennünk kell: vitézek és magyarok! Így oszlozkodtam dicsőségben én is — közkatonád!

Évek multak, évek szálltak s most szomorodott szívvel itt állok virágos sírhalmodnál, itt állok a szeretet oltáránál, hogy áldozhassak emlékednek. De hát lehetséges-e Abonyi emlékének áldozni? nem, nem lehet! Ezt mondhatják a kishitűek, de én tudom, de én látom és érzem, hogy Abonyi Lajos él s élni fog időtlen—időkig. Abonyi Lajos nem halhatott meg — mert halhatatlan!

E virágos sírban nem Abonyi Lajos a halott, e sírban nem ő pihen, hanem tejesztvére, lelkének fele, a vele lelkileg elválaszthatatlanul összefort Márton Ferencz nyugossza örök álmát. A régi őskor csudásan erős szeretete tudta csak azt megtenni, hogy a halottat önként, élve követték sírjába az őt legjobban szeretők. Ezt a csudásan erős szeretetet találjuk Abonyi Lajos szeretettől duzzadó szívében is, hogy élve követte sírjába Márton Ferenczet. Eltudta felejteni érte a „mi nótáink“-at; nem talált többé gyönyört a „Fonó krónikái“-ban; itt hagyta nekünk örökül a „Betvár kendője“-t; nem gondozta többé „Magduska öröksége“-t; itt hagyta ismerőseit a „Pénzes molnárt“, „Panna asszony leánya“-t, a „Leányasszony“-t. Márton Ferencz halálával elhomályosodott előtte „Észak csillaga“ s nem volt maradása sehol e földön, még „Itt a szép Alföldön“ sem.

Halálával két halottunk lett: Márton Ferencz és Abonyi Lajos. Egy emberből két halott. Lehullott a két iker csillag, kik ragyogásukat kölcsönösen egymás fényének köszönhatték.

A reánk hagyott gyász is kettő volt, valamint veszteségünk: a társadalomé és az irodalomé.

Mi okozta e kettős lényűséget? kérdezzétek meg a csillagot miért kereng a másik körül? párjának leestével miért hull ő is a mélybe? Ugye nem tudunk rá felelni?

Csak azt tudjuk, hogy egymást kiegészítették egy ragyogó, fényes csillaggá, melynek legfényesebb, legszebb sugára a szeretet volt.

Igen, a szeretet! ez volt lelkének alapeleme; ez volt csudás ereje, amellyel mindenkit foglyúl ejtett. Ez volt számára a Léthe-vize, amelyen életcsónakja örökkön ide-oda járt.

A szeretet volt az a varázs gyűrű, mely életét vezette, irányította. Még kettő válasát is okozta! ez és az ihlet vezette Arkádia szentelt berkeibe.

Mindannyian ismerjük magyarságért hevülő nagy, nemes szívét s e nagy szív kénytelen volt látni azt is, hogy a magyar nyelv mily szármalmas elhagyatottságban él. Alig van gondozója s az is, aki gondozza, nem a legdrágábbat menti, t. i. nem azt, mely a nép ajkán lett volna található.

S ez adja meg a második rugót.

Aki annyit érintkezett a néppel, mint tette azt Márton Ferencz, az korán észrevette azt a nagy kinszet, mely a nép nyelvében rejtve volt.

Akiben megvolt aztán még a néppel való érintkezés szeretete is, az mind több több kinszet talált náluk. Márton Ferencz pedig szerette a népet az élet minden fázisában. Nemcsak munka, foglalkozás közben figyelte meg a nép jellemét, szokásait, de ott találjuk minden ügyes-bajos dolguk közepette is, résztvevő szívvel s hogy ha lehet, segélyükre lehessen. S így azon kinszes székény, mely a rideg kutató előtt mindenkor csukva áll, előtte mindig tárva volt.

Igy találta azokat a szépségtől duzzadó gyöngyszemeket, melyekből később a magyar irodalomnak egyik legszebb gyöngyfüzére keletkezett.

Megvolt tehát már két erős kapocs: a haza és szépiránti szeretet. Ami hiányzott még: az ihlet megtalálta költői lelkületű, kedves családja körében, ahol csak szépet, nemeset, gyöngédséget érzett, kölcsönös óriási szeretetet, költői szellemet, mely az ő poéta szívét megihlette, megtermékenyítette.

Igy került a csillagnak párja s így lett Márton Ferenczből Abonyi Lajos!

Elvesztése az irodalomnak vesztesége, a magyar irodalomé, aki benne zengzetességének egyik legerősebb oszlopát vesztette el; a magyar népszínmű egyik faklyavívőjét, a magyar népies be-

szély pedig Geniusát siratja, gyászolja az elköltözöttben.

S ez a nagy ember egyik halottunk! a másik...? De hát Istenem! mit is tudjak én nektek Márton Ferenczről mondani? nektek, akik körötte éltetek; aki szívetekhez volt növe. Ha kijöttök a határba, a levegő az ő emlékével van tele; a ménest legeltető csikós nótája ismét őt juttatja eszünkbe. Közéletünk, társadalmi életünk minden része sóhajtván gondol vissza azon boldog időkre, amikor még Márton Ferencz szerető lelke vezetett, irányított mindent, — elsimitva a dissonantiákat — bármi áron, még akkor is... ha ő kapott ki érte! Óh! milyen nagy szükség volna pedig most is reá!

Bár hová nézünk, mindenütt ott látjuk. Itt szegényeket vigasztal, ott munkálkodik, gyűjt, fírad. Amott gyermekek simulnak hozzá bizalommal; majd pedig mi megyünk hozzá sebzett szívűnkre irt keresni. S mindegyikünkhöz van egy nyajas, biztató szava!

Most nótákat tanul és tanít, a másik perczben már ott látjuk a közélet terhes terén, hogy érettségünk küzdjön, fíradjon.

Elvesztettük benne az apát, a testvért, a barátot, mindent, mindent! Csak egy maradt meg belőle: az emlékezet s ezt nem veszítjük el soha.

Nyugodjál drága halott békében! emléked élni fog szíveinkben örökké. S én tudom, hogy szíveink dobogása kedvesebb neked minden érzésobornál, mert hisz talán te is csak azt kívántad:

„És sirjatok egy könnyüt
Barátotok felett!
Dalt érdemelt, — mert költő,
Könnyüt — mert szeretett!“

MI UJSÁG?

— **Eljegyzés.** Blum Sándor Ujpestről eljegyezte Rosoviez Katinkát Abonyból.

— **Közgyűlés.** Mult hó 27-én közgyűlés volt, melynek egyetlen tárgyán, holmi illetőségi ügyön hamar is túlestek. Lukács Gyula indítványt tett, hogy a püspök látogatása alkalmával az ünnepély külső fényének emelésére szavazzon meg a közgyűlés bizonyos összeget. A közgyűlés — Makay János nemi ellenzése dacára — 600 koronát szavazott meg. Meglepetést keltett a 48-as kör beadványa, mely szerint egy ott tartott gyűlés jegyzőkönyvét terjeszti elő, kéri a közgyűlést, hogy indítson mozgalmat a terhes katonai javaslatok ellen tartandó tiltakozó gyűlés megtartása iránt. Komáromy József és Temesközy Gerzson hozzászólása után kimondotta a közgyűlés, hogy mint ilyen politikai mozgalmakat nem indít s ilyenekhez nem járulhat. Mire Makai János és Pólya László a jegyzőkönyvet, illetve az abban foglalt indítványt vissza vonták s így az ügy fölött a közgyűlés napi rendre tért Nagyon okos dolog volt ez, mert nem lett volna helyes dolog a közgyűlés belbékéjét, politikai vonatkozású dolgok szellőztetésével felkavarni.

— **Névmagyarosítás.** Stern Jakab saját és kiskorú gyermekei Ilona, Jenő, Mária, Ferencz, Jolán és Borbála családi nevét „Szücs“-re magyarosította.

— **Lelkés választás.** Kiss Zsigmond kecskeméti ev. ref. vallásnővér a tápiószélei egyházközség lelkészévé választotta.

— **Kántor választás Czegléden.** Mihó Ernőt a derék fiatal ambíziós muzsikust Mihó László énektanár és a kecskeméti dalárda jeles karnagyának fiát Czegléden ahol az elhalt Kovács Lajos kántort már több év óta közmegelegedésére helyettesítette, pályázat mellőzésével meghívták kántornak. A választást ugyan megfelelőbbézték, de azt hisszük, hogy annak nem igen lesz foganatja.

— **Erkölcsei elégtételünk.** Fájó érzéssel, de habozás nélkül indultunk bele a küzdelembe, hogy polgári iskolánknál rend és nyugalom legyen. Nem szívesen tettük, hogy keztyűtelen kézzel nyuljunk bele oly műveltségbe, melynek kiméletlennek kellett lenni, hogy eredményt érjünk el, hogy a raffineriákkal megásott aknákat felkutassuk, az ott elhelyezett veszedelmes anyagokat megsemmisítsük, ártalmatlanná tegyük, hogy polgári iskolánk érdekei, nivója megvédessenek s a közbecsülésben meg tartassanak. Munkánkat siker koronázta, a mely meg hozta nekünk az erkölcsi elégtételt s meg hozta mindazoknak, kik bátran és önzés nélkül segédkeztek nekünk ebben a küzdelemben. Azok, akik ezt az áldatlan állapotokat elő-

idéztek, az iskolától immár eltávolítottak s az új tanerők Rébay Mária és Raskó György személyében ide kinevezettek. Hogy mikor foglalják el állásukat nem tudjuk, addig is azonban Dudás József igazgató és Láng Teréz tanárnő buzgón teljesítik a tanítás nehéz munkáját úgy, hogy semmi fennakadás nincs. Az új tanerők megerkeztével pedig hisszük, hogy a multakban okozott veszteségek pótolva, az iskola jó hírneve pedig teljesen helyre lesz állítva. Adja Isten, hogy úgy legyen.

— **A váci püspök bermautja.** Gróf Csáky Károly váci megyéspüspök legközelebb nagyobb útat tesz egyházmegyéjében, melynek alföldi nagy városait látogatja meg. A püspök mindenütt ünnepies fogadásban részesül de a legnagyobb ünnepseg az egyházmegye legnépesebb városában Kecskeméten és itt nálunk Abonyban lesz. A püspök nagy kísérettel április 28-án érkezik Kecskemétre ahol tizenkét napot fog tölteni s fölszenteli a főtemplomot, melyet az ottani egyházközség több mint kétszáz ezer koronával restauráltatott. A kecskeméti ünnepségek után 29-én Izsákon, május 1-én Kerekegyházán, 4-én Lajosmizsén, 10-én Nagykőrösön 11-én Kocséron, 13-án Alpáron, 14-én Ujkécskén, 15-én Töszegen és Tiszavárkonyban, 16-án Jászkarajenőn, 17-én 18-án Szolnokon, 19-én Tiszaföldváron, 20-án Czibakházán, 21-én és 22-én Abonyban, 23-án Törtelen és május 24-én Czeglédberczelen fog a püspök bérmálni. Ezeket a helyeket 10 év óta nem volt bérmálás. A püspök kíséretében lesznek Jung János fölszentelt püspök Balás Lajos apátkanonok s a püspöki aula papjai.

— **A váci püspök kétszáz ezer koronás adománya.** Vác nemes gondolkodó püspöke, Csáky Károly gróf, mint váci tudósítónk táviratozza, kétszáz ezer korona alapítványt tett le arra a célra, hogy Vácott népiskolákat építsenek. A püspök adománya a város lakossága körében nagy lelkesedést keltett.

— **Apát választás.** Pannonhalmán a két megüresedett apáti állásra beérkezett 154 szavazólapot e hó 14-én bontották fel. A legtöbb szavazatot Koller Miksa pannonhalmi főmonostori perjel és Francis Norbert budapestvidéki tanterületi főigazgató kapta. A főpát előreláthatólag Francisot a bakonybéli, Kollert a zalabéri apátságára fogja kinevezni s megerősítés végett a király elé terjeszteni.

— **Csáky püspök a kisemberekért.** A váci püspökségnek Gödöllő és Vác közt volt egy nagyobb birtoka: a szent-jakabi pusztá, melynek egyharmada szántó föld, kétharmada hatalmas ősi erdő. Ebben az erdőben a vadpulykát és a siketfajdot telepítették meg. A legszebb fáczános is itt volt s a király szívesen vadászott a szent-jakabi erdőszégen. Gróf Csáky Károly váci püspök azonban, hogy a kisembereket földhöz juttassa s a környékről megindult kivándorlásnak gátat vessen, elhatározta birtoka parcellázását. Kihallgatáson jelentkezett tehát a királynál, mint legfőbb kegyuránál, aki szívesen egyezett bele a birtoknak apró részre való fölöstésába Közel 1 éve már ennek. Azóta a parcellázást befejezte s négy község népe vágja a fát a király kedvelt vadászterületén, hogy a 2700 holdat termőföldekké alakítsa át. Az uralkodónak azonban mégis meglesz a vadászterülete, ahol fáczánra, siketfajdra és vadpulykára vadászhat, amikor Gödöllőn tartózkodik. Huszonhatezer koronáért ugyanis bérbevették számára a mogyoródi és isaszegi erdőszékeket.

— **Fiú és anya.** Rémes gondolat érlelődött meg Ocsai János fiatal czeglédi gazdálkodó ifjuban. A nevezett az ősszel szabadult meg a katonaságtól s házasodni akart. Özv. anyjától Ocsai Andrásnétól pénzt kért, egyszóval segítséget, hogy a tervét végrehajthassa. Anyja erősen ellenezte fia tervét s egyáltalán nem bizlatta semmivel. Ez az állapot, úgy látszik nagyon elkészerítette a fiút s rémes tettnek lett a szülője. Csütörtökön d. u. a kaszárnya mögött levő családi lakásukon megragadta édes anyját s az udvaron levő kutba dobta; majd háromszor egymásután, a kutban segélyért kiáltó anyjára lőtt s meg is sebesítette. E tett után a kútnál önmagát lötte agyon. Rögtön meghalt. A lövések zajára a szomszédok az udvarba siettek; az anyát, aki különös véletlen folytán, megfordult a vízben, kimentették a vízből s az öngyilkos fiút a kórházba szállították.

— **Közlekedésekről.** A kereskedelmi miniszter 74061. sz. alatt egy rendeletet adott ki, mely szerint utasítja a hatóságokat, hogy a közutakon való forgalom biztonságára való tekintettel szigorúan ügyeljenek fel, hogy minden járműnek, — kocsiknak, szekereknek, ejjel, és sötét időben feltűnő helyen vagy lámpával világítva kell

lenniök, vagy a vonó állatok legalább egyike esengővel látandó el. Akik ez ellen vétenek, szigorúan büntetendők.

— **A fiatal puska.** Egy vadász beperelte a cigányt, hogy fegyverét ellopta. A cigány a bíró előtt azt vallotta, hogy a fegyver már évek óta tulajdona. „Hány év óta?” kérdezé a bíró. „Oh, annak már sok ideje! Már akkor volt az enyém a puska, amikor még egészen kis pisztoly volt!”

— **Az osztálysorsjáték.** Tudvalevő dolog, hogy a magy. kir. szab. osztálysorsjáték játékterve már a most bevezetendő sorsjátéknak is több nyeresémet juttatott. Ez az új játékterv, amely természetesen a májusban kezdődő sorsjátékra is vonatkozik, egész sor főnyereménnyel és nagyobb nyereménnyel szaporítja a nyereményeknek már amúgy is tekintélyes summáját, a mennyiben ezt az összeg 13.160,000 koronáról 14.459,000 koronára emeli. Egy millióval nagyobb tehát a nyeremények összege, míg a sorsjegyek száma tizezerrel lett nagyobb. Megjegyzendő, hogy az új nyeremények közt van egy 80.000 koronás, egy 50.000 20.000 koronás öt 10.000 koronás. Mindez azt bizonyítja, hogy az új játékterv folytán a nyeresé esélye megjavult.

AZ „ABONY” REGÉNYTARA.

Örvények.

— Eredeti regény a budapesti életből. —

Írta: Négysz.

A visszautasítót ajánlat.

(Folytatás.)

Fejes István, mikor elvált Kirics Domonkos-tól, nem is ért rá gondolkodni az általuk elkövetett gaztett felől, egyszerűen kijózanodott, lábai megerősödtek és futásnak eredt. Már alig bírta lélekezete, de azért szaladt, vágatott, mintha egy csomó rendőr üldöznék. — Szüntelenül előtte látta az áldozat halvány, hideg arcát, megüvegesedett szemével. Lelkiismerete turdálni kezdte és elátkozta egész életét, amiért rá adta fejét e bűnös cselekedetre. De már késő volt a megbánás, hasztalan mardosta az önvád, nem másíthatott a dolgon.

Már három óra volt, mikor becsöngetett kapujukon. Hogy minden gyanút elhárítson és ne legyen föltűnő késői jövelele, részegséget szimulált. Csakugyan a kótyagost adta a házmester előtt is, ki a kaput kinyitotta. Fejes füttyürészve zörgetett be az ajtón, melyet — mint rendesen — Mariska nyitott ki, ki most az egyszer, nem várva, hogy a legény megszólítsa, alaposan lehordta, összeszidta, hogy megint felöntött a garatra. Fejesnek szinte jól esett e korholás, kedveskedett a lánynyal, megcsipdoste orezácskáját, sőt hevenyében meg is csókolta, ami látszólag jól esett a lánynak, de mégis a háragost játszotta és erősen rácsapott a legény kezére, majd visszaosont az ágyába.

Fejes István, részint mivel féltette a pénzét, részint mivel rettenetesen el volt csigázva, ruhákkal dült az ágyra, de aludni nem tudott, a lelkiismerete, az aggodalmak, hogy rájönnek a mérnyelre, pénzének netáni elvesztésétől való félelme ébrentartották és nem is aludt el reggelig. Ugy ment álmatlanul Bodu Gáspárral a munkába, kivel az uton a legbarátságosabban beszélgetett és kinek szemrehányásaira megígérte, hogy ezután már megjavul.

Sehogyse folyt e napon a munka Fejes kezéből. Álmos volt, fáradt volt, izgatott volt, meg a tömérdek pénz se hagyta nyugodni, ott szeretne volna hagyni a gyártelepet, Etelkához rohanni és kezébe letenni a sok bankót, csak jöjjön hozzá feleségül és ő meg fog javulni, kigyógyítja majd betegségéből önmagát.

Délután már alig várta, hogy kijöjjön a friss

levegőre. Elhagyván végre a gyárat körülsétálta csaknem az egész városrészt, mire elkövetkezett az az idő, mikor otthon találni remélte Etelkát.

Szépén átgondolta az uton, hogy mi mindent fog neki mondani, hogyan adja majd elő ajánlatát és megmutatja neki a tömérdek pénzt, a mit az osztálysorsjátékon nyert, lévén éppen huzás.

Illendően bekopogtatott a lány ajtaján. Etelka otthon volt és éppen vacsorázott, közben olvasta a napi szenzációt, a titokzatos rablógyilkosság híreit.

Nem örült meg a látogatónak, de azért helylyel kínálta meg. A legény megint nem tudott megszólalni, csak a lány nógatóására beszélt:

— Eljöttem még egyszer magához, Etelka, én még mindig úgy szeretem, mint szerettem, sőt százszorta jobban, igen, jobban... Legyen a feleségem és boldog lesz velem, én boldoggá teszem, én a legjobb férj leszek...

— Mondtam már magának, István, — felelt erre a lány, — én tisztelem, becsülöm magát, de erről az ábrándról mondjon le.

— Meglássá, hogy boldog lesz az életünk. Nem fogunk szűkölködni. Van itt pénz elég; ezzel kivette tárcáját és ráütött.

— Talán csak nem maga gyilkolta meg és rabolta ki azt a gazdag szerbet? — jegyezte meg mosolyogva a leány.

A legény is nevetett erre, de oly fagyos, oly kényszeredett volt e nevetés, mintha a sírből jött volna. A tapasztalatlan lány nem vette észre.

— Van itt pénz, Etelka kisasszony, van itt közel negyedfelezer pengő, tegnap nyertem az osztálysorsjátékon.

— Gratulálok, sok szerencsét élete további során. Legokosabban tenné, ha elvenné Bodó Mariskát. Igen jól tenné, mert az a lány majd megveszekszik magáért és maga rá se néz.

— De mikor én magát szeretem, egyedül magát. Hallja, magát szeretem, és senki mást!

A legény szemei vadul villogtak. A leány meghökkent a tekintet elől, rosszra gondolt, de aztán látta, hogy a legény egyszerre megszelidül, arca eltorzul, megszűnta és azzal a kijelentéssel, hogy látogassa meg máskor távozásra bírta.

A z e l s ő i d e á l.

Tarnyai Etelkából néhány heti fővárosi tartózkodása alatt modern kisasszony lett. Divatos ruhát, kalapot viselt, eltanulta a pesti sikket, eleganciát, a fordulatokban gazdag beszédmodort szóval: teljesen beilleszkedett a nagy város kerébe. Már ő is tudott a varrodábaa holmi érdekesebb történeteket mesélni, miket uton-utfélen látott, megfigyelt, hozzá tevén a saját szellemességéből is egy-egy ötletet neveltető élcet.

Szivecskéje, melybe idáig csak a legártatlanabb érzelmek férközhettek, egy új vendégnek, egy félelmetes, veszedelmes, valamennyit elsodró és valamennyin felülkerekedő érzelmek: a szerelemnek adott szállást. Észrevétlenül, nesztelenül lopta bele magát parányi szívébe e hatalmas, magasztos, titokzatos érzelmek. Egyszerre csak úgy érezte, hogy itt van és erősen kalimpál odabenn.

Egy kissé bátrabb természetű, fiatal bankhivatalnok leste meg néhányszor és kísérte haza, de mindig egy lépés távolságra haladt mellette és onnan szórta szellemes bókjait, a „Pesti művelt társalgó”-ból eltanult frázisait, szívének nemes érzelmét, úgy hogy harmad nap (két napig, rá se hederített Etelka) megkegyelmezett hűséges kísérőjének és nagykegyesen szóba elegyedett vele. Az ösmerkedés megtörtént. A többi magától jött. Az ifju a legkeményebb időjárás dacára is kitarított Juliájánál és minden este megvárta a varroda előtt, hol kivüle — s ez vigasztalására szolgált — meg néhány vele egyivásu legényke járt nagybuz-

gón föl s alá a kapu előtt, lesvén a szösze, barna vagy fekete angyalokat, kiket aztán (a rejtettebb utcákon: karöltve) hazakísértek, az uton sok minden kedves dologokról beszélgetvén.

Mi türes-tagadás: a szöke hajú, kékszemű Tarnyai Etelka ideáljává avatta a barna fürtös, fekete szemű Sándor Tódort. Kölsönösen szerettek egymást, kiolthatatlan lánggal, emészthetetlen tüzzel. Egymásért meghaltak volna, de élni mégis jobb szerettek. Égtek egymásért és Etelka még külön a Kugler-bonbonokért, mikkel Remeója kedveskedett neki. A változatosság kedvéért néha egy-egy kis melleskor is volt a nagy szeretet, a végtelen odaadás jelképe, de mi volt ez a czukorkákhoz képest, amelyek megehetők és édesek voltak.

(Folyt. köv.)

A padló a mosás által üveg keménységet nyer.

El van ismerve, hogy a Berkes-féle

EMKE

spiritusz padló fénymáz teljesen szagtalan, legjobb, legtartósabb és legszebb fénnel bír.

Kapható:

Havas Ignác

vas, fűszer, csemege, bor, tea, rum és ásványvíz kereskedésében.

Gyorsan szárad egy óra múlva a szoba lakhatóvá válik.

Egy jó családból való fiú nyomdász tanulónak felvétetik e lap kiadóhivatalában.

Lohr Mária

Csipke-, vegyészeti tisztító és műfestő intézet

5708

(Ezelőtt Kronfusz.)

Megbízások átvételnek: —

Telefon

VIII. Baros-utca 85.

ELADÁS.

Kolera temető dűllőben házután való föld vetéssel együtt eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal, Laczkó Bertalannal.

NEUSTEIN FÜLÖP

czukrozott

hashajtó labdaccai

mit már évek óta a legelőkelőbb orvosok, mint hashajtó és oldószert ajánlanak, nem gátolják az emésztést és teljesen ártalmatlanok. Czukrozott külsőjük végett még gyermekek is szívesen veszik.

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 30 fill., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 2 kor. — 2 kor. 45 fill. előleges beküldése után 1 tekercs portómentesen küldetik meg.

Óvás! Utanasoktól különösen óvakodjunk.

NEUSTEIN FÜLÖP

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerár

Wien, I., Plankengasse 6

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XII. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

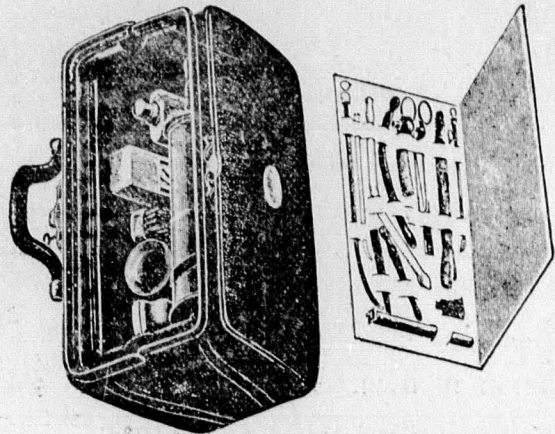
Az I. osztály huzása **1903. május hó 22. és 23-án** tartatik meg. A huzások a **Magyar királyi állami ellenőrző hatóság** és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben (IY. Eskü-tér, bejárat a Dnna-utca felől). — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamelyi árusítónál kaphatók.

Budapest, 1903. évi április hó 26-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.

SCHOTTOLA ERNŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS Köténygyára

A ruggyanta gyártás meghonosítója Magyarországon.
Budapest, VI. Révay-utca 16. szám

Szülészneknek legmegbízhatóbb be-
vásárlási forrás, az újonnan 95000/1902
szám alatt belügyminiszteri rendelettel
beszerzendő bábátáskák és az ezekhez
szükséges ellenőrzési és szülési jegy-
zőkönyvekben.

Továbbá az őszes kötöszerek,
irrigátorok, ágytáblák, fecskendők, tej-
szívók, üvegek, gummicsövek, vízmen-
tes gummilepedők stb.

Árjegyzék ingyen!

Előkerítés

Gleditschia csemeték és magvak.

Ezer darab két éves csemete ára 6 forint, elegendő
kétszáz méter kerítés örökítéséhez.

A csemeték 2 éves, egy méter magas, botvastagságúak.
Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény.
Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető
pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen
nem hogy ember, de semmiféle állat, még apró
nyulak sem hatolhatnak át. Nagyobb és kisebb bir-
tokok, hegy-községek, legelők, udvarok, majorok,
kertek, temetők stb. stb. a legolcsóbban egyszers-
mindenkorra kulcsal zárhatóan kerithetők körül.
Főelőnye még az is, hogy egész május közepéig a
legjobb eredménnyel ültethető. Minden rendeléshez
rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mel-
lékeltek.

Bővebb tájékozás végett szíves fénynyomatu
diszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek,
rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül
egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelező-
lapon tudatja, hogy nincsen az a ház vagy család,
ahol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, váro-
son, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál
egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik
rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos
oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek
nagy szolgálatot tesznek. 20075

Cím:

Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep,
20-20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Budapesti malomépítészeti

és gépgyár

PODVINECZ ÉS HEISLER

BUDAPEST, VACZI-UT 14/V.

GYÁRT:

BENZIN MOTOROKAT ÉS
BENZIN LOKOMOBILOKAT
szelvényvezérművel 2-50 lóerőig.

Megbízható képviselők kerestetnek.

SCHNEID Köhögési tea és hurút por

gyógyszerész-féle
a St. Georgs-gyógyszertárból Wien V/2
Wimperfasse 33. Orvosi rendelet szerint ké-
szítve. Jótékony hatással bír a lélegző szer-
vekre, nyálkaoldó köhögési inger esőkentő.
a rekedtséget és torok-csiklandozást megszü-
nteti. Por 50 kr., a hozzá való tea 50 kr. Postai
szállítás 20 kr. csomagolási díj portó nélkül.
2 csomagnál kevesebb nem küldetik. — Kérjük,
a Szent György-féle gyógyszertár védjegyét
figyelembe venni, ezen hirdetéset pedig kívánni
és megőrizni sziveskedjék.

SZABADALMAKAT ÉRTÉKESÍTŐ VÁLLALAT

PÁSZTOR (TÖRV. BEJ. CZÉG)

BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRÜT 17.

Megszerez szabadalmakat, finanszíroz

találmányokat, belajstromoz védjegyeket

és mustrákat.

FELVILÁGOSÍTÁS DÍJTALAN.

Uj! Csodahangszer, a Trombinó. Uj!

Ön minden tanítás és hangjegy ismeret
nélkül, azonnal a trombitálhatja
a legegyszerűbb dalokat, táncokat, indulókat,
ugymint: „Sákingeni trombitást”, „Sei
nicht böse”, „Verlassen verlassen”, „Sou-
per”, „Die Post im Walde”, „Radetzky-
induló”, „Jagdsignale”, „Du mein Girl”,
„Landstreicher”, és még több mint 200
más változatot zenedarabot a mi újonnan
18 hangú **Trombinó**
níkkel trombitánkon.

A trombinó a legegyszerűsített találmánya a jelen kornak,
mely mindenütt feltűntetést kelt; különösen ha valaki társaságban
hirtelen mint trombinó virtuoz lép fel, hoiott ezen tudásáról azelőtt
senkinek sejtése sem volt. Számtalan dal játszható rajta minden
fáradtság nélkül, csupán a hozzávaló hangjegy beillesztésével.
Elragadó zene, szép, erős hanggal. Szórakoztató mulatság
a családban, társaságokban és Unnepélyeken, legmulattatóbb kísérő
kirándulásokon, kerekpáron, gyalog, kocsin vagy eszkonon. Enek-
kíséretre és tánczene játszására is igen alkalmas. A Trombinó ára
könnyű utasítással: I-fajta finoman níkkelreze és 9 hangú 3 frt
50 kr. II-fajta finoman níkkelreze 18 hangú 6 frt. Kottaszalagok az
I-fajtahoz 30 kr. II-fajtahoz 60 kr. Kiszárolagos szétküldés utánvéttel:

Kertész Heinrich Wien, I., Fleischmarkt Nr. 18-992.

VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI RÉSZVÉNYEKRE,

SORSJEGYEKRE, ÁLLAMPAPÍROKRA

KÖLCSÖNT

ADURE, KÉRTÉLMES VISSZAFIZETÉSI FELTÉTELEK MELLETT.
FELVILÁGOSÍTÁSUNK INGYENES.

HECHT BANKHÁZ

BUDAPEST, FERENCZIEKTERE 6.

Tanningene a legkedveltebb és legégszerűségebb hajfestő szer
sötétszöke, barna és fekete. Ára 5 kor.

A száznak és fogaknak legeslegjobb az **OSAN** K. 1.76 és 88 fill.

Czerny-féle keleti a legjobb és legégszerűségebb szappán-
szar. 1 üveg Ára 2 korona. Ebből
hygien. balzeam-szappan 60 fillér.

RÓZSATEJ

Főszétküldési hely: Czerny J. Anten, Bécs, XVIII., Carl Ludwigstr. 6.

Vérgyógyítás (Hemopatia). Uj és ere-
dei 15 év óta kipróbált gyógy mód, a mely
hazánk és a külföld jobb köreiben általános
eismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel
lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag-
és idegbajokban, vér- és bőrbántalmak ellen
és kizárja az elmezavar és szélhűdes beálltát.
A kezelése kelemes, nem gátolja a beteget
napi foglalkozá-ában és tartos, gyökeres gyó-
gyulást eredményez. E gyógy mód megalapítója
Dr. Kovács J fővárosi orvos, a ki ek Buda-
psten, V., Váci-körút 18. sz. alatt egy, ezen
czelra berendezett orvosi rendelő intézete van,
melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk,
a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében
szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli meg-
kérésre készségesen válaszol.

MAGYAR IPAR

Következőn felsorolt saját készítményű jó minőségű áruinknak
árjegyzékét áttekintésre ajánljuk.

1 drb bécsi piros paplan	1 frt 80
1 " bordón	2 " 60
1 " Satin Chachmir paplan	3 " 80
1 " atlasz	5 " 20
1 " selyem atlasz	3 " 50
8 részű volin matrutz	4 " 50
3 " Crin de afrique	7 " —
1 " szőr	10 " —
1 szalmazsák letűzve	14 " —
1 drb aczell-odrony ágybetét	5 " 50
1 " párnázott rugányos matrutz	15 " —
1 összehajtható vasagy tengerrifü matrutzal	10 " —
1 drb flanel takaró	1 " 50
1 asztal, 2 ágyterítő	5 " 50

Gichner Mór és Testvére
Budapest, IV., Muzeum-körút 27. szám.

Fontos minden menyasszonynak!

Szükséglete beszerése előtt ne
mu assza el

Tausky J. Fiai

ruha- és fehérműek-gyártó
Pozsony

a speciális árjegyzéket, mely
különböző czélszerűen összeállított
kelegette költégetes-kelet tartalmaz,
bementesen megköszöni.

Me. bizható czég! Pontos kiszolgálás!
Jutányos szabott arak!

Küldje munkát! Jó anyag!

Ne aggódjon!

Ha barminő betegség gyötri is, rendelje meg a
páduai Szent Antal balzsamot. Bámul-
latos az az eredmény, melyet a páduai Szent
Antal balzsam gyógyító hatásával elért, már né-
hány korszó elhasznála után is! Felötteknél
és gyermekeknél egyaránt használható főként a
következő bajoknál: mindennemű gyomor bajnál,
étvágytalanságnál, főfájásnál, ha az idegességtől
származik is, hideglelésnél, tüdő- és mellbajok-
nál, influenzánál, hasbántalmaknál, székrekedé-
nél, vese- és májbajoknál, izom- és csüzbántal-
maknál, továbbá köszvénynél úgy bevéve, mint
bedörzsölve utolérhetetlen hatása van.

Kapható a feltalálónál:

HÜBNER JÓZSEF

gyógyszerésznél Baján.

Páduai Szent Antal balzsamomat a világhírű vodiczai
szent forrás vizével készítem. Csak akkor valódi, ha fel-
találó nevével és pecsétjével van ellátva és kökorsóban
van. Ára 1 korona 20 fillér használati utasítás mellékelve
van minden korszónál.

Hat korszó rendelésnél ingyen postai szállítás.

7-10

TÖRV. VÉDVE.